

Kąty Wrocławskie, 31.07.2013 r.

POiEA.3120.164-1.2013

Interpretacja indywidualna

Na podstawie art. 14j § 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) Burmistrz Miasta i Gminy Kąty Wrocławskie stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 10 maja 2013 r. (data wpływu: 15 maja 2013 r.), o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie opodatkowania instalacji telefonicznej znajdującej się w kanalizacji kablowej - jest **prawidłowe**.

Uzasadnienie

W dniu 10 maja 2013 roku reprezentowana przez pełnomocnika zwróciła się do tutejszego organu podatkowego z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie opodatkowania instalacji telefonicznej znajdującej się w kanalizacji kablowej.

W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe:

Spółka jest użytkownikiem wieczystym działki nr w Kątach Wrocławskich przy ul. W związku z planowaną inwestycją Spółka wybuduje lub zmodernizuje określone środki trwałe. Spółka zamierza wybudować instalację telefoniczną i połączyć ją z istniejącą, działającą czynnie siecią zlokalizowaną po południowej stronie terenu inwestycji na terenie działki.

Instalacja ta umiejscowiona zostanie w kanalizacji kablowej. Zakres robót obejmuje takie pozycje jak budowa studni kablowych prefabrykowanych rozdzielczych, budowę kanalizacji kablowej z rur z tworzyw sztucznych, montaż poszczególnych linii kablowych w kanalizacji.

Spółka wskazała ponadto, iż przedstawione we wniosku zdarzenie przyszłe zaakceptował zespół projektantów opracowujący projekty inwestycji.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy instalacja telefoniczna znajdująca się w kanalizacji kablowej (składającej się ze studni kablowych oraz rur z tworzyw sztucznych) opodatkowana będzie podatkiem od nieruchomości?

Stanowisko Wnioskodawcy:

W obecnie obowiązującym stanie prawnym instalacja telefoniczna Spółki umieszczona w kanalizacji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Zdaniem Wnioskodawcy, z treści przepisów ustawy o podatkach lokalnych oraz odpowiednich przepisów ustawy Prawo budowlane (w tym zawierających definicje „budowli” oraz „objektu liniowego”) w brzmieniu obowiązującym od 17 lipca 2010 roku wynika wprost, że linie kablowe (w niniejszym przypadku – instalacja telefoniczna) upieszczone w kanalizacji nie są ani obiektem budowlanym (nie są budynkiem, budowlą lub obiektem małej architektury) lub jego częścią, ani urządzeniem budowlanym. W konsekwencji, w opinii Wnioskodawcy, przedmiotowa instalacja telefoniczna położona w kanalizacji kablowej nie spełnia podatkowej definicji budowli, wobec czego nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Analiza zdarzenia przyszłego oraz obowiązujących przepisów prawa przeprowadzona przez tutejszy organ pozwala na stwierdzenie, iż stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku jest prawidłowe. Wynika ono z niżej przedstawionej analizy przepisów prawa oraz orzecznictwa.

Zdaniem tutejszego organu podatkowego, w celu rozstrzygnięcia wątpliwości Wnioskodawcy należy znaleźć odpowiedź na pytanie czy linie i sieci kablowe umieszczone w kanalizacji kablowej podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Należy przy tym mieć na uwadze, że przy dokonywaniu prawnopodatkowej kwalifikacji potencjalnego przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości niezbędne jest oparcie się w pierwszym rzędzie na przepisach ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a następnie pomocniczo - w zakresie ustawowego odesłania – na przepisach prawa budowlanego.

Zgodnie z przepisem art. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm; dalej: u.p.o.l.) *opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:*

- 1) *grunty;*
- 2) *budynki lub ich części;*
- 3) *budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.*

W myśl przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. przez budowlę rozumie się *obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Z kolei, zgodnie z definicją zawartą w przepisie art. 1a ust. 1 przez budynek rozumieć należy obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.*

Z przytoczonych powyżej przepisów wynika, że aby określić, czy dany składnik majątku podatnika podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości konieczne jest dokonanie weryfikacji czy stanowi on obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego.

Przepis art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.; dalej: u.p.b.) wskazuje, że przez pojęcie „obiekt budowlany” rozumieć należy: a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, b) budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, c) obiekt małej architektury.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 3 u.p.b., budowlę stanowi *obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.*

Z kolei w myśl przepisu art. 3 ust. 3a u.p.b., obiektem liniowym jest *obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.*

Na podstawie dokonanej analizy przytoczonych powyżej regulacji u.p.b. zawierających definicje kategorii „budowla” należy wskazać, że kanalizacja kablowa, która powstanie w wyniku robót budowlanych realizowanych w ramach planowanej przez Wnioskodawcę inwestycji stanowić będzie budowlę podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Jednocześnie, z treści przepisu art. 3 ust. 3a upb wynika wprost, że linie i sieci kablowe położone w kanalizacji kablowej nie stanowią obiektu budowlanego.

Powyższą wykładnię przepisów u.p.o.l. potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 8 marca 2011 r. (sygn. I SA/Łd 539/11): *W zakresie mającym znaczenie dla rozstrzygnięcia, we wspomnianym art. 3 ust. 3 Prawa budowlanego przyjęto, że ilekroć w ustawie jest mowa o budowli należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, m.in. obiekt liniowy. Ustawodawca definiując pojęcie obiektu liniowego wskazuje, że należy przez nie rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość. Chodzi zatem w szczególności o linie kablowe nadziemne i, umieszczone bezpośrednio w ziemi, podziemne, a także kanalizację kablową. Ustawodawca zastrzega jednak, że kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego (art. 3 ust. 3a Prawa budowlanego). W konsekwencji, po zmianie definicji pojęcia "budowla",*

zawartej w Prawie budowlanym, nie ma obecnie żadnych wątpliwości, że kanalizacja kablowa, w której umieszczana jest linia telekomunikacyjna stanowi obiekt liniowy, a w konsekwencji obiekt budowlany (precyzyjniej – budowlę) w rozumieniu ustawy Prawo budowlane. Linia telekomunikacyjna zaś umieszczona w tej kanalizacji, w odróżnieniu od samej kanalizacji, ale też linii kablowej nadziemnej umieszczonej bezpośrednio w ziemi i podziemnej, nie jest ani budowlą, ani jej częścią, ani też urządzeniem budowlanym. W konsekwencji linia taka nie mieści się również w pojęciu obiektu budowlanego ani urządzenia budowlanego w rozumieniu wspomnianego już przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. Skoro zatem zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają w szczególności budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, to biorąc pod uwagę, że linia telekomunikacyjna umieszczona w kanalizacji kablowej nie jest ani budowlą, ani też jej częścią, linia taka nie stanowi przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a jej wartość, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie jest uwzględniana w podstawie jego wymiaru.

Z opisu zdarzenia przyszłego opisanego w treści wniosku wynika, że na instalację telefoniczną położoną w kanalizacji kablowej składają się linie kablowe, które zostaną ułożone w rurach z tworzyw sztucznych oraz w prefabrykowanych studniach kablowych. Wobec czego, na podstawie przeprowadzonej powyżej analizy przepisów u.p.o.l. i u.p.b. należy uznać, że opisana we wniosku instalacja telefoniczna, która zostanie ułożona w kanalizacji kablowej nie będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku należało uznać za prawidłowe.

Ponadto należy wskazać, iż powołane w treści wniosku orzeczenia sądów nie mogą wpłynąć na ocenę prawidłowości przedmiotowej kwestii. Nie negując tych orzeczeń, jako cennego źródła w zakresie wskazywania kierunków wykładni norm prawa należy stwierdzić, iż zdaniem organu podatkowego, tezy badanych rozstrzygnięć nie mają zastosowania w przedmiotowym postępowaniu.

Pouczenie:

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu, a w przypadku nie udzielenia odpowiedzi – w terminie 60 dni od dnia wezwania do naruszenia prawa.

BURMISTRZ
MAGIERA
